

ATAAC LA STATUTUL JUDECATORILOR – Presedinta de onoare a AMR, judecatoarea Viorica Costiniu, spalbera magistratii care bat palma cu politicul pe taierea pensiilor de serviciu: „Daca din sanul magistraturii se propaga (culmea: prin proiect de candidatura pentru viitorul CSM!) rationamente neadevarate care instiga la obediinta politica, cu tenta distructiva si apetit electoral in orice chip, la ce sa te astepti pentru viitor? Care este agenda politica a viitorului CSM? Sa o stim si noi!”

Scris de V.B. | Data: 20.06.2022 16:12

Colaborationismul din partea unor magistrati cu discursul populist al unor politicieni privind taierea pensiilor de serviciu ale judecatorilor si procurorilor atenteaza la inelele fundamentale europene ale justitiei din Romania. Avertismentul este lansat de **judecatoarea Viorica Costiniu (foto)** – **presedinta de onoare a Asociatiei Magistratilor din Romania** – luni, 20 iunie 2022.

Pensiile de serviciu reprezinta una dintre principalele garantii de independenta pentru judecatori si procurori, garantii pe care statul roman s-a angajat sa le introduca in lege ca o conditie pentru aderarea la Uniunea Europeana, arata judecatoarea Costiniu intr-un comentariu trimis Lumea Justitiei, ca reactie la propunerile venite din zona candidatilor pentru viitorul CSM, in sensul limitarii pensiilor de serviciu pentru magistrat.

In plus, un judecator sau un procuror cu un asemenea discurs nu face altceva decat sa semene dezbinare in randurile magistratilor romani – dezbinare de care profita, in ultima instanta, politicienii populistii. Iar aceasta imixtiune a politicului in justitie **„are un antidot costisitor, cu efecte in timp”**, puncteaza Costiniu.

Presedinta de onoare a AMR critica faptul ca adversarii pensiilor de serviciu trec cu rea-credinta sub tacere faptul ca ele reprezinta o compensatie pentru restrictiile pe care judecatorii si procurorii sunt nevoiti sa le indure de-a lungul intregii cariere.

Viorica Costiniu nu iarta nici actualul Consiliu Superior al Magistraturii (**„cazut in derizoriu si care vorbeste singur pe prispa generoasa si rabdatoare a justitiei”**), care tace complice in fata unor asemenea discursuri impotriva magistratilor, venite chiar din interiorul breslei – mai exact, din partea unor **„demolatori, la vedere, ai Statutului judecatorului”**.

Prezentam intregul comentariu al judecatoarei Viorica Costiniu:

„Marota Politicului, proiect electoral pentru candidatura in viitorul CSM

Nimic nou de la greci incoace, se spune!

Si totusi, asistam fatis la o infratire – in spirit, cuget si simtire – a Politicului cu unii dintre cei care, doar cu statut de candidat pentru viitorul CSM, se divulga ca viitori parteneri de nadejde in strategia distructiva a unor partide care si-au facut din justitie si pensiile magistratilor capital electoral.

Daca merge in politica, de ce n-ar tine si la electoratul CSM-ist?

Una dintre puterile statului este Justitia. Ea este barometrul definirii statului ca fiind democratic, de drept, cu suprematia legii, judecatori independenti ale caror hotarari au putere de lege.

Asa suna si discursul politic cand nu se suprapune politicilor reale, cand pleaca de la 'divide et impera', ori de la 'ajutati-va intre voi' (luam de la unii si dam altora fara cheltuiala de la buget), ori se contracteaza imprumuturi cu scadenta la viitoare generatii, ori se cheltuie miliarde a caror finalitate se surpa ca un pod sau o bucla de autostrada de-abia data in folosinta.

Parlamentari mai vechi sau tineri, veniti de pe bancile scolilor, dar cu experienta de viata si instariti, stiu sau ar trebui sa stie, inainte de a instiga electoral poporul impotriva puterii judecatoresti, ca intrarea Romaniei in UE, marea familie europeana, a fost conditionata de configurarea statutului independent al judecatorului, politic si material (indemnizatii si pensii) dupa criteriile si cerintele statuate european.

Inainte de a promova politici de dezbinare, subtil strecurate in mediul judiciar pentru a perturba armonia generatiilor de judecatori si procurori, Politicul n-ar trebui sa uite ca imixtiunea, vizibila sau subterana, are un antidot costisitor, cu efecte in timp.

Forte revolutionare si partide istorice resuscitate au avut un discurs comun insa cu dublu inteles cand este vorba de justitie. O putere judecatoreasca consolidata este un vadit impediment in strategiile de gestionare a fraielor tarii.

Marota electorala intens vehiculata pe ecrane ori liber pe culoarele autoritatilor nu aminteste nimic, in mod voit, vulgului nestiutor ori neinforma sau intentionat debusolat politic despre statutul judecatorului in fata caruia ajunge de la opinca la vladica, de incalca legea, despre restrictiile, interdictiile, incompatibilitatile si riscurile care insotesc intreaga cariera a judecatorului, a propriei lui familii. Din zori si pana seara si noaptea in reluare, politicul se zbate sa convinga pe oricine care este sau nu interesat ca raul fundamental, de toate merg prost, este judecatorul si pensia lui de serviciu.

Si – culmea! – aceasta cugetare cu reverberatii electorale a prins cheag chiar si in proiecte electorale de candidatura pentru CSM. Cine cu cine se-nsoteste la drum lung si cu agenda comuna distructiva si paguboasa pentru justitie!?

Ca politicul crede ca tineretea magistraturii romane este usor manevrabila daca ii cultivi veleitatile, orgoliile, vanitatile, ambiitiile, aspiratiile pentru ierarhii si functii prin norme legale imbietoare pentru o cariera rapida si de succes nu ne mira! Oricat ne-ar huli unii si altii dupa cum convin sau nu solutiile (deficit educativ democratic), magistratura romana este o magistratura europeana.

Sutele de modificari legislative ale legilor justitiei, ale statutului judecatorilor au avut si un determinat scop politic, declarat si urmarit in anii '90, dar si ulterior. Sa amintim vechimea in magistratura pentru a accede la o treapta ierarhica superioara?

Scopul urmarit? Innoirea artificiala a corpului de judecatori si procurori, cu efecte clare urmarite, antrenate de lipsa de experienta practica intr-un vad legislativ instabil, conceput, de cele mai multe ori, la coltul mesei. S-a folosit marota pensionarii ca o moneda cu dubla fateta: inlaturarea juzilor din vremurile asa-zise comuniste (din ale caror hotarari si practica judiciara se lumineaza si actualele generatii de juristi). Atunci s-a stabilit pensionarea la implinirea a 25 de ani vechime in magistratura.

Ulterior, cand urmatoarele generatii de judecatori si procurori au devenit tot mai constiente de rangul lor, de demnitari ai justitiei, Politicul a manevrat aceeasi tactica de 'revigorare a magistraturii' (zice-se), reducand vechimea pentru pensionare la doar 20 de ani de experienta ca judecator. Si tot Politicul, pentru a grabi procesul reformator al corpului de magistrati, dispus sa aplice criteriile europene si sub presiunea MCV si accesarea la UE, a stabilit procentajul in care sa se stabileasca cuantumul pensiei judecatorului / procurorului.

Cand justitia s-a vacantat la greu, Politicul a produs norme legale care sa determine magistratul sa ramana in sistem, adaugand procentajului initial cate 1 procent pentru fiecare an stat dupa vechimea de 25 ani (ulterior 20 ani), dar nu mai mult de 10 procente. Aceasta jonglerie cu statutul magistratului a insinuat dependentia justitiei de doleantele politicianilor dupa nevoi si deziderate.

Schimbarea fortata de generatii are si costurile ei. Si dintre ei, nu de putine ori, Politicul a baletat intre judecatorii cu

vocatie si doar purtatorii de roba, care se considera judecatori inca dinainte de nastere si Dumnezei pamanteni cu puteri divine.

Si in aceasta degradingolada a politicului, spre surprinderea multora si in circumstantele actuale, cu un CSM cazut in derizoriu si care vorbeste singur pe prispa generoasa si rabdatoare a justitiei, constatam ca, la finalul prezentarilor de candidaturi pentru viitorul CSM, avem demolatori, la vedere, ai Statutului judecatorului. Imprumutand practici din politica, intelegem ca inainte de a stabili, a consolida ce exista bun si de a construi, edifica o justitie prospera, respectata, eventualii viitori CSM-isti, unii dintre ei, incep prin a distruge ce nu convine politicului.

In opinia exprimata prin proiectul de magistratura, s-ar intelege oare ca s-au rezolvat toate problemele – indiferent de natura lor – in justitie si a ramas de lichidat punctual doar statutul material al judecatorilor / procurorilor care si-au implinit activitatea si cariera constransa in drepturi si libertati?!

Mesajul transmis inca din stadiul de candidat pentru viitorul CSM este ca deja se prefigureaza viitori parteneri ai Politicului, dupa cum a declarat, cu ani in urma, presedinta ICCJ, fost procuror (n.r. Livia Stanciu), partener de nadejde a parchetului in lupta impotriva coruptiei, fenomen mondial, global generalizat?!

Se urmareste oare ca de la nivelul viitorului CSM sa se induca magistraturii sentimentul denigrarii celor care au dus greul reformelor in justitie?

Sa intelegem oare ca sunt intre candidati pentru CSM judecatori care considera 'o anomalie' pensiile magistratilor? Le scapa din vedere ca Statutul pe care il au in prezent ca judecatori s-a edificat de magistratii tarii, intre care cei mai multi s-au pensionat dupa vreo 30 de ani de magistratura de scaun? Mai sunt dintre ei in activitate, dar nu acestia sunt cei care bat la poarta CSM sa se pensioneze valuri-valuri in ultimii ani.

Politicienii, in permanenta competitie pentru voturile care sa-i pastreze in jilturi de luni dupa-amiaza pana joi la pranz, stiu – sau ar trebui sa stie – ca propaganda orala vizand pensiile magistratilor, in varianta prelucrata informativ, satisface doar orgoliul celui care se crede mai putere decat este, chiar daca si vulgul novice nu-i interesat de legi, principii si cu atat mai putin cat adevarul se serveste ori care este realitatea.

Or, daca din sanul magistraturii se propaga (culmea: prin proiect de candidatura pentru viitorul CSM!) rationamente neadevarate care instiga la obedienta politica, cu tenta distructiva si apetit electoral in orice chip, la ce sa te astepti pentru viitor?

Care este agenda politica a viitorului CSM? Sa o stim si noi! Sa vedem cum se va armoniza agenda viitorului CSM cu politicul – actual sau oricare ar fi el! Vor mai fi si alte 'inrudiri' in spirit, gandire si strategii? Este vreun semnal pentru tipul celui care, prin votul magistraturii, sa acceada in viitorul CSM, agreeat de politic pentru facilitarea comunicarii si limbaj comun? Mai sunt si alte cerinte, obiective, dictate, sugerate cu care viitorul CSM pleaca la drum?!

Ne punem aceste intrebari pentru ca prin candidatura pentru CSM se preconizeaza actiuni de presiune asupra Executivului chiar de catre CSM, ambalat si pus pe treaba, sa nu dezamageasca. Acest parteneriat politico-CSM-ist este promovat prin candidatura, desi initiatorul 'destructurarii' 'anomaliei' pensiilor magistratilor stie ca inca din 1996 s-au elaborat normele (ulterior modificate), care statueaza independenta judecatorului, care unitar se defineste politic si material (indemnizatie si pensie – componente intrinseci).

In cunostinta de cauza fiind, te surprinde candidatul care stie ca la aderarea Romaniei la UE, desi era o conditie sine qua non, marirea indemnizatiilor si a pensiilor a fost deghizata, iar Politicul doar a micorat procentajul de contributivitate pentru pensie, astfel incat netul incasat de magistrati a fost mai mare, dar doar datorita acestui artificiu. Si pentru ca era o obligatie de viitor destul de indepartat, statul si-a asumat completarea limitei de contributivitate pana i-a venit si sorocul. Dar la vremea aceea, fara sa umble la pusculita bugetara, Politicul a raportat indeplinirea si a acestui criteriu pentru aderare.

Coplesit de darzenia cu care Politicul se inversuneaza zi-lumina impotriva 'anomaliei', candidatul apreciaza sa i se dea si satisfactia asumarii de catre viitorul CSM a inactiunii sale si a efectelor ce decurg prin plata catre colegii seniori a pensiilor blamate cu asiduitate.

Deci, dinlauntrul Magistraturii, pe calea de candidatura pentru viitorul CSM, ni se propune, inainte de toate,

o insotire cu cei care urmaresc destabilizarea ei. In ce breasla, profesii, demnitati, oare, se mai ridica unii impotriva altora si spre beneficiul unui tert?

In esenta ei, pensionarea magistratilor este o moneda politica cu valoare electorala. Cand nu mai convin judecatorii sau solutiile lor, se reduce vechimea in magistratura de la 25 la 20 de ani. In 1996, s-a zis ca a fost o epurare prin pensionare. Cand s-a modificat legea la 20 de ani pentru pensionare, se europenizasera prea mult judecatorii, iar consolidarea independentei lor dadea de furca politicului. Cand justitia s-a vacantat en gros, s-au aplicat normele cu procentele anuale.

Sunt aspecte publice, cunoscute, efective. Dupa cum si faptul ca multe retineri existente in activitate nu mai sunt operabile din pensie. Dar nici sporurile legale din activitate nu se mai regasesc in quantumul pensiei.

Evident, nu quantumul pensiei este problema, ci ceea ce ea ascunde in realitate: nevoia de un subiect popular, cu priza la public, sensibil, care sa empatizeze cu electoratul, de oriunde ar fi, chiar si din magistratura, daca este nevoie.

Sa aclami o platforma electorala si sa beneficiezi de sustenabilitate din partea CSM, cu autoritatea lui constitutionala, ar fi o reusita promitatoare si pentru alte deziderate.

Incepe o noua era?! Dincolo de raporturile de autoritate, institutionale, se prefigureaza, fatiș, o racordare de agenda publica viitoare intre CSM si cine urmareste sa domine fraiele justitiei? Maine vor veni alte cerinte, solicitari?! De la cine? Si la cata disponibilitate va marsa viitorul CSM?

Pe langa problema 'anomaliei', intens abordata prin proiectul de candidatura, sesizam ca se constata multe neajunsuri in justitie, mai putin sau deloc solutii, ci doar utilizarea la greu a conditionalului optativ 'ar trebui sa...'

Si atunci, Quo Vadis?"

sursa foto: Romania Libera